

Carta del prelat (octubre 2014)

El prelat convida a resar amb el beat Álvaro: "Gràcies, perdó, ajudeu-me més". Suggereix demanar especialment per la pau i pel pròxim sínode sobre la família.

02/10/2014

Estimats, que Jesús em guardi les filles i els fills!

Ut in gratiarum semper actione maneamus! Unim-nos a la permanent acció de gràcies que sant Josepmaria

viu al Cel, ara amb motiu de la unitat de l'Obra, que hem tocat per la beatificació de l'estimadíssim Álvaro: com més gràcies donem al Senyor, més ens unirem a la seva Santíssima Voluntat sempre i en tot.

Em vénen als llavis les paraules de l'Apòstol: la meva alegria és també la de tots vosaltres [1]. Un goig que prové de l'Esperit Sant, com a compliment de la promesa de Jesucrist als primers Dotze i, en ells, a tots els cristians: *Si gardeu els meus manaments, us mantindreu en el meu amor, tal com jo guardo els manaments del meu Pare i em mantinc en el seu amor. Us he dit tot això perquè la meva joia sigui també la vostra, i la vostra joia sigui completa* [2].

La vida d'aquest servent bo i fidel – ho hem considerat moltes vegades – es resumeix en una fidelitat plena al pla de Déu sobre la seva persona i la

seva missió en aquesta terra. D'aquí en provenia la seva pau inalterable, aquesta alegria que moltíssimes persones hem pogut contemplar. En reconèixer-lo en la glòria dels benaurats, i proposar-lo com a exemple del seguiment lleial de Crist, l'Església ens recorda el camí que hem de recórrer d'unió amb Déu, a la qual el Senyor ens convoca a tots, sent ja feliços aquí baix.

Molt present tenim el goig del meu estimat predecessor, el 1992, amb motiu de la beatificació de sant Josepmaria. Ens escrivia: «Tan íntima i profunda era aquesta alegria, fruit de l'Esperit Sant (cf. *Gal* 5, 22), que ens semblava estar immersos en un mar de goig, senyal clara de la presència de Déu en les nostres ànimes» [3]. El mateix ens passa ara a totes i a tots. I demano al Senyor, com Álvaro en aquella ocasió, que encomani aquest goig als centenars de milers de persones que

han vist arreu del món la cerimònia de la beatificació, i també als qui participen en les misses d'acció de gràcies en diversos indrets. Com a reconeixement de la santedat del nostre Pare, també ara preguem al Senyor que aquestes jornades gravin en tots una empremta inesborrable; que la pluja de gràcies d'aquests dies mogui a tots «a pregar, a freqüentar els sagraments, a millorar l'ambient familiar o de treball; en definitiva, a acostar-se una mica més a Déu» [4].

Sant Josepmaria afirmava amb tenacitat que ***l'alegria és un bé cristià, que posseïm mentre lluitem, perquè és conseqüència de la pau*** [5]. Per això, un propòsit ben concret del que hem viscut, es tradueix en lluitar amb esperit esportiu per estar en cada instant més a prop de Déu: a la feina i al descans, a la llar familiar i en la vida social, en les incidències petites o grans de cada jornada..., alcem la

mirada al nostre Pare Déu suplicant-li que ens decidim a aprofitar l'exemple del beat Álvaro, estimant els ensenyaments de sant Josepmaria. Així romandrem sempre serens, contents, i sembrarem al nostre voltant el *gaudium cum pace*, l'alegria i la pau dels que caminen amb Jesucrist.

A l'eucaristia del 27 de setembre, es va llegir la carta que m'havia adreçat el Sant Pare en ocasió de la beatificació. El Papa Francesc comenta aquella jaculatòria que Álvaro del Portillo tenia freqüentment als llavis: gràcies, perdó, ajudeu-me més. Ens va emocionar escoltar aquestes paraules en aquella solemne cerimònia. Són les mateixes que us he proposat com a lema per als propers mesos: expressió concreta de la nostra gratitud a Déu, que ens ofereixen una via per a aquesta

conversió més profunda que Déu ens demana ara a cadascú i a cadascuna.

Gràcies! Surt de l'ànima aquesta primera exclamació, a hores d'ara.

La nostra gratitud pel que hem contemplat s'adreça *al rei dels segles, Déu únic, immortal i invisible, honor i glòria pels segles dels segles* [6].

Gràcies, Trinitat Beatíssima, per aquest regal que has fet a l'Església, a l'Opus Dei i a la humanitat sencera, en proposar la figura amable d'aquest servent teu com a referència i com a intercessor. Les celebracions a Madrid durant els dies passats, i les que estan tenint lloc a la Ciutat Eterna i en innumbrables països, amb les misses d'acció de gràcies i amb les oracions dels milers de persones que acudeixen a resar a la basílica de Sant Eugeni davant el cos del nou beat, les fem nostres amb l'esperit que sant Josepmaria, des dels començaments de l'Obra, va condensar en unes breus i

intensíssimes paraules: ***Deo omnis gloria! Regnare Christum volumus! Omnes cum Petro ad Iesum per Mariam!*** Renovem el desig de donar a Déu tota la glòria, lluitant amb decisió diària per implantar el regnat de Jesucrist en la societat, ben units al Papa, deixant-nos portar fins a Jesús per la Verge santíssima, la nostra Mare.

Desitgem molt seriosament la gràcia del Cel perquè aquest propòsit es concreti en obres; perquè –com també ens esmentava sant Josepmaria— ***obres són amors i no bones raons***[7]. Sovint, tot i la bona voluntat que per la bondat de Déu ens mou, el nostre afany de conversió es queda curt, a causa de la nostra feblesa. Llavors, a l'empara del que ens repetia Álvaro del Portillo, se'ns presenta el moment de recórrer al perdó de Déu, sobretot en l'examen al final de cada jornada i cada vegada que ens acostem al sant

sagrament de la penitència: *perdó, ajudeu-me més*. Així, fins a aquestes lluites perdudes es convertiran en batalles guanyades, i la gràcia divina ens convidarà a recomençar el combat espiritual amb nova empenta.

Considerem unes paraules del Papa en el seu missatge sobre la beatificació. **Gràcies, perdó, ajudeu-me! En aquestes paraules s'expressa la tensió d'una existència centrada en Déu. D'algú que ha estat tocat per l'Amor més gran i viu totalment d'aquest amor. D'algú que, tot experimentant les seves febleses i limitacions humanes, confia en la misericòrdia del Senyor i vol que tots els homes, els seus germans, la experimentin també [8]. I encara afegeix el Sant Pare: el beat Álvaro del Portillo ens envia un missatge molt clar, ens diu que ens fiem del Senyor, que Ell és el nostre germà,**

el nostre amic que mai no ens defrauda i que sempre és al nostre costat. Ens anima a no tenir por d'anar a contracorrent i de patir per anunciar l'Evangelí. Ens ensenya a més que dins la senzillesa i quotidianitat de la nostra vida podem trobar un camí segur de santedat [9].

Aquest matí, 1 d'octubre, els qui estem participant –totes i tots— en els actes romans al voltant de la beatificació, hem acudit a l'audiència del Sant Pare a la plaça de Sant Pere. Allà li he manifestat una vegada més el meu agraïment i el de tots vosaltres i li he assegurat que ens esforçarem per incrementar la nostra oració per la seva persona i les seves intencions, com ens pregava expressament en les últimes línies de la carta que em va enviar: **demano, per favor, a tots els fidels de la Prelatura, sacerdots i laics, així com a tots els que participen en les**

seves activitats, que preguin per mi, alhora que els imparteixo la benedicció apostòlica [10].

Pensem amb goig que, en aquests primers dies d'octubre, s'acumulen els motius d'acció de gràcies i la necessitat de resar, de pregar molt, confiant en la bondat del nostre Pare Déu. Demà, aniversari de la fundació de l'Obra, la nostra gratitud ha d'alçar-se al Cel amb intensitat nova. A la tarda, després d'un temps d'adoració eucarística a la basílica de Sant Eugeni, i després de venerar una relíquia del nou beat, traslladarem les sagrades despulles d'Álvaro a la cripta de l'església prelatícia.

Encomanem a la intercessió del beat Álvaro també la pau del món, més concretament en els llocs on moltes persones pateixen persecució a causa de la seva fe, i preguem pels treballs de la propera assemblea

extraordinària del sínode dels Bisbes, que comença el proper 5 d'octubre. Tant de bo creixi seriosament el nostre recurs a la Mare de Déu amb el rés del sant rosari, en aquest mes que tradicionalment l'Església dedica a aquesta devoció mariana. Plens de fe, alcem les nostres súpliques per intercessió de la nostra Mare, perquè l'Esperit Sant il·lumini els pares sinodals en l'exposició de la doctrina de l'Església sobre el matrimoni i la família, de capital importància perquè la societat civil torni a caminar, a tot arreu, per les sendes que Déu —en la seva amorosa providència pels homes— ha assenyalat.

Entre d'altres punts de referència per a la nostra pregària, us recordo alguns que el Papa sant Joan Pau II va exposar en l'exhortació apostòlica *Familiaris consortio*, fruit del Sínode dels Bisbes celebrat a Roma el 1980. Després d'assenyalar que el

matrimoni cristià, sagrament de la Nova Llei, constitueix un acte de culte a Déu i és mitjà i camí de santedat per a les persones a qui el Senyor crida a aquest estat, el Papa remarcava que així com d'aquest sagrament «deriven per als cònjuges el do i el deure de viure quotidianament la santificació rebuda, del mateix sagrament brollen també la gràcia i el compromís moral de transformar tota la seva vida en un continu sacrifici espiritual» [11]. I això només és possible, afegia el Sant Pontífex, acudint assíduament al sagrament de la conversió i la reconciliació, i al sagrament de l'eucaristia [12].

Com a colofó, sant Joan Pau II manifestava la importància de la pregària familiar –dels esposos, dels pares amb els fills—, que «és ahora fruit i exigència d'aquesta comunió que deriva dels sacraments del baptisme i del matrimoni (...).

Aquesta pregària té com a contingut original la mateixa vida de família, que en les diverses circumstàncies és interpretada com a vocació de Déu i és actuada com a resposta filial a la seva crida: alegries i dolors, esperances i tristeses, naixements i aniversaris (...), etc, assenyalen la intervenció de l'amor de Déu en la història de la família, com també han d'assenyalar el moment favorable d'acció de gràcies, d'imploració, d'abandó confiat de la família al Pare comú que és al Cel» [13].

Em sembla que aquests punts assenyalats per sant Joan Pau II conserven una gran actualitat i poden orientar la pregària de totes i de tots en les pròximes setmanes. Parleu amb els vostres parents, amics i coneguts, perquè, molt units al Sant Pare, donin suport així a les tasques del proper sínode.

No m'aturo en altres aniversaris
d'aquest mes –és tan meravellosa la
providència de Déu guiant l'Obra!—,
però busqueu-los vosaltres per
romandre molt prop de sant
Josepmaria, del beat Álvaro, i de
totes les dones i de tots els homes que
ja gaudeixen de la contemplació de la
Trinitat Santíssima.

Amb tot afecte, us beneeix

el vostre Pare

+ Xavier

Roma, 1 octubre 2014

.....

[1] 2 *Cor* 2, 3.

[2] *Jn* 15, 10-11.

[3] Beat Álvaro, *Carta*, 1-XII-1992
("Cartes de família", III, n. 226).

[4] Ibid.

[5] Sant Josepmaria, *Forja*, n. 105.

[6] 1Tm 1, 17.

[7] Cf. Sant Josepmaria, *Camí*, n. 933.

[8] Papa Francesc, Carta al prelat de l'Opus Dei amb motiu de la beatificació d'Álvaro del Portillo, 26-VI-2014, festa litúrgica de sant Josepmaria.

[9] Ibid.

[10] Ibid.

[11] Sant Joan Pau II, Exhort. apost. *Familiaris consortio*, 22-XI-1981, n. 56.

[12] Cf. Ibid, nn. 57-58.

[13] Ibid, n. 59.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/carta-del-
prelat-octubre-2014/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/carta-del-prelat-octubre-2014/) (09/08/2025)